THE DAILY HEBREW JOURNAL

H. WINBERG, Pres. & Gen. Mgr.

The Only Daily Jewish Newspaper in the Province of Ontario

PUBLISHED BY

— CANADIAN JEWISH PUBLISHING CO., LTD. —

251-253 Queen Street West Telephone Adelaide 3967

SUBSCRIPTION RATES: $3.50 PER YEAR
SINGLE COPY 1c.

Entered as Second Class Mai Matter at G.P.O. Toronto, Ontario
January 22nd, 1913

וואס די מלחמה האט פעראורזאכט

אינגעמערקט, האט די מלחמה פעראורזאכט די גרעסטע רעוואלו־ציאן אין די מדות, אין דעם ארט דענקען, מיטלען וואס זענען דאדורך אנגענומען געווארען אין די קריעגס־לענדער אדער אין די נייטראלע, אום צו קענען נאכקומען די נייע לאגע, וועלכע איז דורכ'ן קריעג בעשאפען געווארען, וועלען איך מיזען פארגעזעצט ווערען אין דער פריעדליכער צייט, ווייל ווערט איינמאהל אן אמת אנערקענט, איז שוין זעהר שווער פון איהם זיך צו ענטזאגען.

די רעגיערונגען איבעראל, צו וואו די סאציאליסטען זענען מעהר אין מאכט, אדער ווייניגער, אין אלע לענדער איז די רעגיערונג ציגעפאסט צו די אינטערעסען פון קאפיטאל. פינ'ם דארטיגען קאפיטאל, צו וועלכע מענס פערטהיידיגונג זי איז אימער גרייט. זאלען נאר די אינטערעסען פון דעם לעצטען אנגעריהרט ווערען, די הייליגקייט פון דעם אונבעריהרבארען קאפיטאל צו בעשיצען, מעג עס אפילו זיין דורכ'ן וועג פון נידערשיסען פיעלע בירגער־לעבענס. אזוי איז עס איבעראל, אין דער אלטע־ווערט, ווי אין דער נייער וועלט, אין אייך קענערלי איז פון זיי ניט איינגעשלאסען.

זאדען, די ארבייטער, די הויפט־שעפער פון קאפיטאל, פון א געוויסען פאך אדער אינדוסטריעלען צווייג ערקלעהרען א סטרייק פאר א העכערען לוין אדער קירצערע ארבייטס־שטונדען, וועט תמיד אין אזא פאל די גאנצע רעגיערונגס־מאכט אויסגענוצט ווערען. אין דער גע־שטאלט פון דער פאליציי אין די ארמיי פאר די אינטערעסען פון דעם שטארקערען, פאר די צוזעקען פון דעם קאפיטאל.

ניט ווענינ אזערלכע סצענעס זענען שוין אבגעשפיעלט געווארען איבעראל, אין ניט ווענינ אזערלכע פאלען האבען אויך. שוין פאסירט ביי אונז, אין אזוי איז עס געווען די גאנצע צייט ביז וואנען דער קריעגס־מאנסטער האט זיינע פיעלע קעפ ארום אייראפא'ס האלז ארומגעוויקעלט.

מען איז דארטען געצווונגען געווארען פיעלע צווייגען פון דער אינדוסטריע, נייטיג פאר מלחמה צוצוקען צו נאציאנאליזירען. אין אנ־מער דער ווירקונג פון דיעזע פאסירונגען, האט איך פאסירט עטוואס אין קענענדע, וואס איז פון גרויס ווישטיגקייט; ניט נאר פאר די קריעגדער אר־ביטער, נאר פאר דער גרייסער בעפעלקערונג אין אלגעמיין, מיר מיינען די אפיציעלע ערקלעהרונג, פון אונזער רעגיערונג וועגען די קיהלען־מינען אין דער זעטס.

ווען ארבייטער זיילען סטרייקען פאר א העכערער געהאלט, האט זיך די רעגיערונג תמיד גוהג געזעהען צו בעשיצען די אייגענטהימער, אין צוהעלפען זיי אין פיעלע פעלע צו ברעכען דעם סטרייק. ווען אבער די מיי־נערס פון דער זעטס קלייבן זיך יעצט אויס אין סטרייק, ווייל די מינען־אייגענטהימער ענטזאגען זיך הארטנעקיג צו העכערען דעם לוין, האט די רעגיערונג אפיציעל געלאזט וויסען די עקשנות'דיגע אייגענטהי־מער, אז אין פאל זיי זיילען ניט נאכקומען, וועט זי די רעגיערונג איבער־נעהמען די מינען אין זיי אפערירען אויף די בעלי בתים'ס רעכענונג, ווייל א סטרייק וועט מיינען א מאנגעל אין קוילען, אדער אז פיעלע אמוניציי־אנס פאבריקען זיילען זיך מיזען אבשטעלען.

דיעזע שטעלונג מצד דער רעגיערונג בנגע א קאנפליקט צווישען ארבייט און קאפיטאל, איז א גאנץ נייאנסטע, און דעם פעראורזאכען אן איבערקעהרעניש אין אינזער עקאנאמישען לעבען, ווייל איז איינמאהל די הייליגע „אונבעריהרבארקייט" פון קאפיטאל אבגענומען געווארען, איז דער ערשטער שריט געמאכט געווארען, וועט דאס ווייטערע אויך מיזען נאכקומען.

אויב דער רעגיערונג איז ערלייבט אין קריעגס־צייט צו ברעכען די עקשנות פון קאפיטאל, ווייל דאס פאדערען די אינטערעסען פון דעם לאנד, ווארום זאל זי עס אויך ניט טהון „בימי שלום", דיקטירט פון די זעלבע אינטערעסען.

די ערקלעהרונג פון דער רעגיערונג בנגע דעם דראהענדען סטרייק אין די פערניע קוילען־מינען, אויב די פאלקס־מאסען זאלען נאר ניט דער־לאזען אז טריט זאלען געמאכט ווערען אויף צוריק, קען דארום ווערען איינע פון די בעדייטענדסטע פאסירונגען אין דעם לעבען פון קענעדע.

וואס רוהיגע צייטען האבען ניט געקענט ברענגען, האט יעצט גע־בראכט די מלחמה, און אין דאס בעזוואוסטזיין פון דער בעפעלקערונג ווענדעט זיך יעצט, צו עס זאל זיין פאראיבערגעהענגד אדער פערמאנענט.

וואס טהוען מיר

אין ענגלאנד איז יעצט איינע פון די שטארקסטע פראבלעמען ניט נור די מלחמה, נאר אויך די פראגע וואס וועט זיין נאך דער מלחמה, מיט די אכט מיליאן מענשען אבגעריסען פון זייער געוועהנליכער, בעשעפטי־גונג און בעטהייליגט אין קריעג אויף אייגער אדער דעם צווייטער אופן.

אין קענענדע זענען שוין אבגעהאלטען געווארען א רייהע קאנפערענ־צען צווישען די פארשטעהער פון די פראווינציעלע און פעדעראלע רעגיע־רונגען וועגען זוכען פלעגער וואס צו טהאן מיט די צוריקגעקומענע סאל־דאטען, א פראגע וואס וועט ווערען גאנץ ברענענד פאר'ן לאנד, ווען דער קריעג וועט זיין צו עגדע. אין פיעלע קאמיטעס בעשעפטיגען זיך שוין מיט דעם, צו געפינען וועגען און מיטלען, ווי אזוי דיעזע פראבלעמע צו לעזען.

וואס טהוען מיר אבער צו דעזען יענע פראגען, וועלכע ווערען גאנץ ברענענד ביים סוף פון דער מלחמה.

מען רעדט אזוי פיעל ביי אונז וועגען קאנסטרוקטיווער ארבייט, אין דאך איז ביז הייגטיגען טאג נאך גאר ניט געטהון צעווארען עטוואס קאנ־סטרוקטיווס פאר דער ציוקרייטונג פון דער צוקונפטיגער אידישער וואנ־דערונג.

וועט אונז ביי דעם, אויך די צייט געפינען אזוי ניט צוגעגרייט, ווי ביי אלע פריהערדיגע מקנליכע פאלען.

פון וויליאם פוזניאק

באפלא ביל

די מערקווירדיגע קאריערע פון דעם בעריהמטען יונגער, קרעלענער אין צירקוס־מאן, וועלכער איז לעצטע וואך געשטארבען, — דער טיפישער „ווילד ווייסט" כאראקטער אין ווירקליכען לעבען. — דער אינטער־גאנג פון דעם אלטען צירקוס.

קורצנע ווילאם פרעדעריק קאדי, דער אלטער בעריהמטער „באפאלא ביל" איז טויט.

ווער איז געווען דיעזער „באפאלא ביל", וועלכען אלע צייטונגען שטורמען אזוי, איבער וועלכען עס שטעלט זיך א טרעהר אין אויג ביי יעדען אמע־ריקאנער, אלט און יונג? איז ער געווען א בעריהמטער געלעהרטער, א פילאזאף, א פיליאנטראפ.

ניין, ער איז געווען א פראסטער מענש אהן א הויכע בילדונג און אן א הויכען אנשטעל. ער האט ניט געראלטען קיין לעקטשורס, ניט געשריעבען קיין ביכער און ניט געווכט קיין בעריהמטהייט, און דאך איז זיין נאמען — בעסער געזאגט, זיין צונאמען „באפאלא ביל" — געווען בעריהמט בעמעס אלווערליך און בעליעבט ביי יעדען אמעריקאנער מיט אזא נאטור־ליכע ליעבע ווי מען ליעבט א פאטער.

באפאלא ביל איז געווען א נאמען, וואס האט אין זיך פערקערפערט א שטיק אמעריקאנער היסטאריע — די היסטאר־יע פון יענער פעריאדע, ווען אמעריקא איז נאך געווען יונג און ווילד, און ווען דאס לעבען אין דעם יונגען און ווילדען לאנד איז געווען א לעבען פון בעשטענ־דיגען קאמפף, פון בעשטענדיגען געפאהר און האט געפארערט מוטה און קוראזש, וואס טאקע נאר אזעלכע ווי דער „באפאלא ביל" טיט האבען דאמאלס גע־קענט לעבען און פארערעסירען.

באפאלא ביל, אדער ווילאם פרעדעריק קאדי — ווי זיין ריכטיגער נאמען איז געווען — איז געבאהרן געווארען מיט 71 יאהר צוריק, דעם 26טען פעבראוארי 1846 אין סקאט קאונטי, איאוואא, וואס איז ביי יענע צייטען געווען די אמת'ע ווילדע ווייסט. ווען ער איז אלס געווארען פינף יאהר, האבען זיינע עלטערען אויסגעוואנ־דערט נאך ווייטער ווייסט, צו לעווענ־ווארטה קאונטי, קענזאס — א געגענד פערוואהרפען אויף הונדערטע מיילען פון דער צייוויליזירטער וועלט, בעוואוינט מיט ווילדע, קריעגערישע אינדיאנער אין בע־דעקט מיט אינגעדליכע וועלדער וואס זיי־נען געווען פול מיט בופעל־אקסען און אנ־דערע ווילדע טהערע. דאן דארפען מיר אויך ערענקען, אז דאמאלס זיינען נאך ניט געווען קיין אייזענבאהנען און נישט אפילו קיין וועגען — קורץ, אן אמת'ער ווילדער באדען, פונקט ווי די נאטור אליין דאס איהם עגטווייקעלט.

ווען ווילאם קאדי, איז געווען 10 יאהר אלט, איז זיין פאטער איינזיק קאר־די, ערמארדעט געווארען פון די אינדיא־נער. דער יונגער ווילאם האט זיך דאן פערשוואוארען צו זיין אייביג אין קריעג גע־גען די ווילדע אינדיאנער, און ניט איין רייטהער האט בעצאהלט מיט זיין לעבען, ווען ווילאם קאדי האט זיך דערמאהנט אן זיין שבועה. דעם ערשטען, אז אינדיאנע האט ער געטייטעט ווען ער איז אלט גע־ווען בלויז 12 יאהר.

נאך אין זיין פריהסטע יוגענד האט ווילאם קאדי אויסגעוויזען זיין עכטען וועטערנעס קוראזש אזן ער איז געווען בעריהמט אין דער נאכצאר געגענד אלס „דער באי וואס שיסט קיינמאהל נישט אום קיין קויל אומזיסט". זיין ערשטער דזשאב איז געווען אלס פראכט־פיהרער אין יענע ווילדע געגענדען — א בעשעפ־טיגונג וואס האט געפאדערט אזוי פיעל אונערשראקענהייט און וואהרהייט, וואס איז געווען שווער צו קריגען אפילו ביי די מיטהיגסטע פיאנערען פון יענער צייט.

שפעטער איז ער געווארען א יענער אויף בופעל־אקסען אין אן הויך אויס־גע־וויזען צו זיין א ווירקליכער נמרד אין צייט פון 18 מאנאט האט ער אויסגע־שלאכטעט 4.280 בופעל־אקסען, און דיע־זער רעקארד האט איהם פערשאפט דעם נאמען אויף וועלכען ער איז געווען שטאל צער ווי אויף זיין ריכטיגען נאמען.

ביים א צייט שפעטער איז ער געווארען א „סקאוט" (וועג־ווייזער, אויסקוקער) אין דער דיענסט פון דער יונייטעד סטייטס רעגיערונג. ער פלעגט האנדלען אלס וועג־ווייזער פאר די ארמעען אין די אינדיאנישע מלחמות, און אויך אין בירגער קריעג. אין ער האט אין די אלע מלחמות זיך אימער אויסגעצייכענט ביים זיין העלדענמיטה און אונערשראקענהייט.

אין די 70־ער יאהרען, ווען די ווילדע וועסט איז שוין געווארען אויס ווילד, ווען דער פערד־אין־וואגען האט געמוזט מאכען פריי דעם וועג פאר דער אייזענבאהן, ווען די אינדיאנישע מלחמות זיינען געבליי־בען בלויז פאנטאזיעס אין די שונד־ראמ־מאנען און פון די בופעל־אקסען זיינען פערבליבען קוים עטליכע שטיק פאר די אמאליגע גארטענס, אין „באפאלא ביל" געבליבען אהן פרנסה. זיינען מיט־בירגער האבען אנפאנגס איהם אפילו ער־וועהלט צו דער לעדזשיסלייטשור, אבער ווי קומט באפאלא ביל צו אזעלכע זאך בען! דער מאן וועלכער איז זיין גאנצען לעבען געווען געוואהנט צו זיצען אונ'ן פערדעל מיט דער ביקס אין דער האנד, זיך ארומיאגען איבער די גרינע בערג און טהאלען, איז באלד מיעד געווארען פון זיין כייעם דזשאב און ער איז געפא־לען גאר אויף א נייעם פלאן:

„אייב די ווילדע וועסט איז שוין טויט — האט ער געטראכט — וואהרום נישט מאכען קיין דענקמאהל צו איהר? וואהרום נישט פערקערפערען די אלטע ווילדע יעסט אין א נייע פאנאראמא — אין א צירקוס?"

—און מיט זיין עכט־אמעריקאנישען נייסט האט באפאלא ביל זיך ארייננע־ווארפען מיט לייב און זעלע אין זיין נייע אינטערנעהמונג. ער האט אייפגעזאמעלט אלע ווייטע אלטע גוטע בריעדער, די האלב־ווילדע קאובויס און אינדיאנער, און האט גענרינדעט „באפאלא ביל'ס ווילד וועסט־שאו", דער בעריהמטער צירק וואס האט נאהענט 35 יאהר געשפיעלט אזא גרויסע ראלע אין דעם לעבען פון דער אמעריקאנער יוגענד.

באפאלא ביל האט זיין צירק בעטראכ־טעט ניט נאר אלס א ביזנעס, זאנדערן אויך אלס אן אידעאל. די פרעכטיגע פארשטעלונג, וואס האט ביים צווייטער אויסגעזעהן ווי א פאנטאזיע, איז פאר באפאלא ביל געווען א עראליסטישעס בילד פון זיין אייגענעס לעבען, פון זיין אייגענע פערגאנגענהייט, און דער צירק איז דערפאר געווען זיין גאנצער לעבען און זיין גאנצער אידעאל. עס זיינען געווען צייטען, ווען באפאלא ביל האט געצעהלט זיין פערמעגען אין מיליאנען, דאך פלעגט ער ביי יעדע פארשטעלונג אנטהייל נע־מען צוגלייך מיט אלע זיינע לייטע, ווי מענדיג אויף זיין פינאנציעל פערדעל און וויזענדיג קונצען מיט זיין ביקס, און יע־דער צווייער האט געעסען בעמערקען, דאס מעהר פון אלעמען האט דערפון הנאה געהאט באפאלא ביל אליין.

דער „ווילד וועסט" פון דיעזע צייטען האט עטליכע מאהל שוין געוועהן די „באפא־לא ביל ווילד וועסט שאו" און דאס בילד פון דעם „אלטען, בראוען סקאוט" שטעהט נאך ווי לעבענדיג פאר זיינע אויי־גען.

ע סאיז געווען א זעהר אינדרוקספאל־לעס בילד, ווי דער אלטער באפאלא ביל, א זעלטען שעהנער מענש, מיט לאנ־גע זילבער־ווייסע לאקען און א ווייס פראנצווייז בערדעל, געקליידעט אין פרעכטיגען צירקוס קאסטיום מיט דער „באפאלא ביל" העט, פלעגט אזוי גראנ־ציעז, אזוי מאיעסטעטיש ארומפליהן אויף זיין פערדער, ווייזען אזעלכע פליי־קע בעוועגונגען, אזא שארפען אויג אין אזעלכע מעקווירדיגע קונצען מיט זיין ביקס, דאס דער צווייער האט נאר נישט געקענט גלייבען אז דיעזער פליגענדער קונ־צער־מאכער זאל זיין א זקן פון נאהענט די קלאסישע 70 יאהר.

און ווער געדענקט עס נישט די ראלע, וואס דער צירק האט אמאליגע יאהרען געשפיעלט אין אמעריקא? די צירקוס־נאך איז דאך געווען דער גרעסטער יום טוב אין שטעלטע, און דער צירקוס פאר־דאך — דער גרעסטער קארנעוואל אין שטערטעל. באפאלא ביל איז געווען דער העלדען־קעניג פון דער אמעריקאנער יו־גענד און דער זיסער טרוים פון די קליינ־ווארג, זיין: „ווילד וועסט שאו" פלעגט ערפרעהען מיליאנען יונגע הערצלאך, אמוזירען מיליאנען פון דער יוגענד, און ברענגען די עלטערע מענשען זיסע ער־אינערונגען פון זייער יוגענד. איין האלב יאהר פלעגט די יוגענד דאבען צו דעדען וועגען דעם געוועזענעם צירקוס, און דעם צווייטען האלב יאהר וועגען דעם קומענ־דען.

נאהענט פינף און דרייסיג יאהר האט באפאלא ביל געשפיעלט אזא בראיליאנ־טענע ראלע אלס העלדען־קעניג פון דער ווילדער וועסט פאר יונג אמעריקא אבער צוליעבע האט דער העלדישער באפאלא ביל איבערגעלעבט זיין צירקוס, פונקט ווי ער האט מיט עטליכע יאהרצעהנליגע פריהער איבערגעלעבט די ווירקליכע ווילדע וועסט.

זונקט ווי דער סטייריש־וואגען (דע־ליזשאנס) האט געמוזט אפטרעטען דעם וועג פאר דער אייזענבאהן, פונקט ווי די פערדען קאר האט געמוזט אפטרעטען דעם וועג פאר דער עלעקטריק קאר, אזוי האט אויך דער צירקוס געמוזט אפטרע־טען דעם וועג פאר דער מיאווינג פיק־טשור.

היינט איז שוין גאר א נייע וועלט. עס זיינען נייע צייטען, נייע, קינדער, נייע קינדער נייע פערגעניגען. די מיאווינג פיקטשור האט שוין ארויסגעגאנג א סך, א סך פון די אכאהליגע קינדערשע פער־גענינגען, ווי די גאסאען־מוזיקאנטען, גאסען קונצען־מאכער, מערדי־גארגאנדס, א. ז. וו. די מיאווינג פיקטשור האט שוין אפילו ארויסגעגאנג די בילקע וואדע־ווילס און דעם שונד־ראמאן, אן צולעצט אויך דעם צירקוס.

דער צירקוס, וועלכער האט מיט יאהר־ען צוריק געמאכט זיינע איינענטהימער פאר מולטי־מיליאנער, האט מיט דער אנקונפט פון דער מיאווינג פיקטשור גע־נומען געהן רקווערטס, און וואס העכער די מואווי איז געשטיגען, אין דעם בעריהמטען יעגער, קרעלענער אין צירקוס־מאן, וועלכער איז לעצטע וואך געשטארבען. — דער טיפישער „ווילד וועסט" כאראקטער אין ווירקליכען לעבען. — דער אינטער־גאנג פון דעם אלטען צירקוס.

דאס פרינץ יוזעפאוו געהאלפען אפראמען ראספוטין'ען?

פון ריעד הארטוועלל, איבערזעצט פון ז. ל.

ווער איז דיעזער פרינץ? — וואס פיר א ראלע שפיעלט ער אין דעם קייזער־ליכען הויף? — איז ראספוטין געווען א דייטשער פריינד? — דיא דייטשע אינטריגעס האבען געפיהרט צו ראספוטין'ס טויט. — בע־ריהמטער ענגלישער זשורנאליסט ווארפט א קלאהרע ליכט אויף דער גאנצער סיטואציאן אין לייקענט אפ איליאדאר'ס בעהויפטונגען.

(צו ראספוטין איז ערמארדעט אדער ינטוין דערווייל נאך ניט בעקאנט. — רעד.)

מיט דער פערמישונג פון פרינץ פעליקס יוזעפאוו אין דעם אפראמונג פון ראספו־טין'ען, איז פיעלייכט פערבינדען איינע פון די שפאנענדעסטע און מערקווירדיגס־טע דראמען פון דעם לעבען אין דעם רו־סישען קייזערליכען הויף. קענענדיג אזוי־ל ווי איך ווייס זיי אלע איינצעלהייטען פון די אינטריגעס וועלכע זיינען אין דער לעצטער צייט אנגעגאנגען אין דעם רוסי־שען הויף צוליעב דעם נור וואס ערמארדע־טען ראספוטין, וועל איך פיעלייכט זיין אימשטאנד צו פערעפענטליכען יעצט אזעל־נע פאקטען, וועלכע זיינען אין דיעזען לאנד כמעט ווי גאר אונבעקאנט, אויסער פיעלייכט צו בלויז איינינע פערזאנען וועל־כע געפינען זיך אין די סאמע הייכע דיפ־לאמאטישע קרייזען.

די פאקטען וועלכע איך וויל דא יעצט פערעפענטליכען, האב איך געקראגען אויף מיין לעצטען וויזיט נאך רוסלאנד, וואו איך האב דורכגעריזט א שטרעקע פון איבער 15 טויזענד מייל.

אבער לאמיך קודם כל דעם לעזער בע־קענען מיט דעם געהויבענעם יחוס פון פרינץ יוזעפאוו, יוזעפאוו איז א איינציקער פון גראף סאמאראקאף־עלסטאן, וועלכער איז אליין געווען א סקאטלאנדער, און וועלכער האט אין דעם 1־טען יאהרהונ־דערט אויסגעוואנדערט נאך רוסלאנד, וואו ער איז פון דער דאמאלסדיגער קייזערין עקאטערינא אריינגענומען געוואען אלס ווייסליעד פון קייזערליכען הויף. דער גא־מען סאמאראקאף איז איהם צוגעזעצט גע־וארען נאכדעם ווי ער האט געהייראטעט מיט דער רייכער רוסישער גרעפין סאמא־אקאף. די לעצטע האט געפאדערט ניט אנדערש ווי אז איהר מאן זאל זיך רופען אויף איהר נאמען. דער סקאטלאנדער פרינץ האט זיך אבער ניט געוואלט צופריי־דען מיט זיין איינענעם נאמען, און גע־מאכט א פשרה אז ער זאל זיך רופען מיט מיידיש נעמען — סאמאראקאף־עלסטאן.

אלזא, דיעזער פרינץ יוזעפאוו, וועגען וועלכע מיר רעדען דא יעצט איז דאס אן אויטיקע פון דעם געוועזענעם סקאטש־מאן. דעם נאמען יוזעפאוו האט זיין פא־ער אויף געקראגען אלס א ציטשעפעניש פון זיין פרוי, וועלכע איז אויך געווען א פרינצעסין אין נאך א פיעל גרעסערע מוחסת פון איהר שוויעגער. אין 1882 האט דער יונגער גראף זיך בעגעגענט מיט דער שעהנער פרינצעסין יוזעפאוו, וועלכע

די מואווי איז געשטיגען, אלץ ביעדע־ריגער איז דער צירקוס געווען. באפאל־א ביל'ס צירקוס אין אויך נישט געווען זיין אויפגאנאם אין דיעזער הינזיכט, אוב וויסט האט ער זיך בעמיהט צו בעקעמפפען דעם טויטעס־אורטהייל געגען זיין צירקוס. ער האט גענומען פערקלעגערען די פא־ראדען, שניידען אלע אונגוטיגע אויס־גאבען, אבער קיין זאך האט שוין נישט געקענט העלפען. דאס נאטור־געזעץ פון „סורוויווול אף די פיטעסט" (דאס איי־בערבלייבען פון די פאסענדסטע) וויל נישט וויסען פון קיין פיעל, און צולעצט, מיט דריי יאהר צוריק, איז באפאלא ביל'ס בעריהמטע „ווילד וועסט שאו" געגאנגען געבראכען.

אבער ניט נאר איז די „ווילד וועסט שאו" געגאנגען געבראכען, זאנדערן אויך באפאלא ביל אליין. דער צירקוס איז גע־ווען זיין לעבען, זיין נשמה, פונקט ווי ביי ווילדע וועסט אליין. ער האט מיט העלדענמוטה אריבערגעטראגען זיין ערש־טען חורבן — דאס פערשווינדען פון זיי־ווירקליכע ווילדע וועסט; אבער דער צווייטער חורבן, דאס פערשווינדען פון זיין קונסטליכע ווילדע וועסט איז שוין פאר דעם אלטען סקאוט געווען א צו גרויסער קלאפ — א קלאפ וואס האט איהם אוועק־געלעגט אין קראנקען־בעט, פון וואנען ער איז שוין ניט מעהר אויפגעשטאנען.

גראדע אין די לעצטע טעג פון זיין לעבען האט דער אלטער סקאוט ווידער אויפגעלעבט אין זיין פולען מוטה און קו־ראזש, פונקט ווי אין זיינע יונגע, ווילדע יאהרען, דורך די מיסען טעלעגראמען וואס ער האט געקראגען פון אלע טהיי־לען אין דעם לאנד. מיט טרערהרען פון פרייד האט דער שטערבענדער העלד גע־לעזען די טעלעגראמעס פון יונגע אמעריי־קאנער קינדער, וועלכע האבען געטרויסט זייער „העלדען־קעניג", זייער „אלד סקאוט" זייער בעליעבטען „באפאלא ביל". און דער אלטער שטערבענדער העלד איז געשטארבען מיט א זיסען שמייכעל אויף די ליפען, וויסענדיג דאס נאך דער גאנצער פערלעסענהייט אן דער ווילדער וועסט און אן דעם צירקוס פון דער ווילדער וועסט, איז דאך נישט פער־לעסען געווארען דער אלטער העלד פון דער ווילדער וועסט, דער אלטער סקאוט באפאלא ביל.

בלויז דורכגעשדיעבען מיט ראספוטינען, וועלכען זי האט געהאלטען פאר א פריינד פון די דייטשען, און דיעזען דייטשען פריינד האט שוין אויף זיין שטייגער אויסגעארבייט א גאנצע נעץ פון אינטרי־געס דורך וועלכע עס איז איהם שטענדיג געהונגען פטור צו ווערען פון דעם יעניגען וועמען ער האט נור בעטראכטעט אלס א שונא.

זייענדיג אין פעטראגראד איז מיר אויסגעקומען זיך נאהענט צו בעקענען מיט דעם יונגען פרינץ פעליקס יוזעפאוו, דער זוהן פון דעם געוועזענעם מאסקווער גע־כעאל גובערנאטאר. איך בין איינינע מאל געווען ביי איהם אין הויז און האב זיך אויך בעקאנט מיט זיין פרוי, וועלכע האט אויך מיר געמאכט א זעהר שטארקען איינדרוק.

ווען איך האב מיט איהר גענומען רע־דען וועגען דעם וואס פיר אן אונמענשלי־כע מיטלען די דייטשען ווענדען אן אין דער יעצטיגער מלחמה, ווען איך האב איהר גענומען דערצעהלען וועגען די גיפ־טיגע גאזען וואס ווערען פערשפרייט אין די שלאכטפעלדער, האב איך בעמערקט אז דאס מאכט אויף איהר איהר א זעהר שווע־רען איינדרוק, און אז זי איז אין אלגע־מיין ניט ציפריעדען ווען מען רעדט שלעכט וועגען די דייטשען. אין איין גע־שפרעך האט זי מיך זאגאר אונטערבראכ־בען מיט אזא בעמערקונג: — „אבער איהר מוזט דאך צוגעבען, אז אין דייטש־לאנד זיינען דאך פעראנען גרויסע מענ־שען אויף".

איך ברענג דיעזען פאקט, אום דאמיט צו בעווייזען ווי ווייט עס האט דערגרייכט דער איינפלוס פון ראספוטינען אין דעם קייזערליכען הויף, דאס זאגאר א מיט־גליעד פון דער יוזעפאוו פאמיליע, אין וועלכער דער האס געגען די דייטשען האט געהערשט אם שרעקליכסטען, האט אויך געקענט אנגעשטעקט ווערען פון זיין פאר־דייטשער אגיטאציע. און איך בין מעהר די זיכער, דאס אויב דער יונגער פרינץ האט זיך ווירקליך בעטהייליגט אין דער פערשווערונג גענען ראספוטינען, ווי עס ווערט יעצט ווענען איהם געמעלדעט, איז דאס נור א דאנק יענע דייטשע אינטריגעס פון דעם רוסישען הויף, וועלכע האבען גע־פיהרט צו דעם פאל פון דעם אלטען יוזע־פאוו, וועמעס זוהן איז יעצט ארויס צו קאהמען נקמה פאר זיין פאטער, און אויך אפצוראמען א מענשען וועלכער האט הודכאוויס געארבייט פאר די אינטערעסען פון אן אויסערליכען שונא.

דאמיט וועט שוין אויך בסילא אפגע־שטרייטעט ווערען די גרונדלאזע בעהויפ־טונגען פון א געוויסען אילידאר, מער־כער זערט אין דעם מארד פון ראספוטינען בלויז א פאנטער פון ליעבע אין אייפער־זוכט.

עס איז אויף פערבייגעהענדיג, ווערטה צו בעמערקען, דאס דער פרינץ יוזעפאוו דאס הייסט פעליקס'עס פאטער, איז אין רוסלאנד פערבעגענט צו זיין יאלס דער צווייטער רייכסטער מאן, נאך דעם רוסי־שען צאר. איינינע זאגאר בעהויפטען דאס ער איז גאר רייכער פון דעם קייזער. עס פערשטעהט זיך דאפיר, אז ווענען בע־שטראפען דעם יונגען פרינץ, אייב זאגאר זיין שולד זאל בעווייזען ווערען, קען גאר קיין רייד ניט זיין. און דאס איז ניט אזוי פיעל צוליעב זיין טאטענס גדולה אין דייכטהום, זאנדערן פיעלייכט מעהר צו־ליעב דעם פאקט אליין, וואס אי רוסלאנד וועט דיעזער טהאט בעטראכט ווערען אלס א רין פאליטישער, און וועלכער וועט גאר נאך שטארקער אפלאדירט ווערען פון דער גאנצער בעפעלקערונג וועלכע האט אהן צווייפעל זעהר שטארק גלייטען די אלע העפליכע אינטריגעס, וועלכע זיינען אנגעווארען פון דעם גלח ראספוטין, אינטריגעס וועלכע, לויט ווי עס ווערט בעהויפטעט, האבען ניט איינ־מאהל פערארזאכט דאס פאלען פון קעביר־נעט מיניסטארען, און אויף אנדערע וויב־טיגע געשעהענישען פון לאנד. אלזא, ווי געזאגט, אייב דער פרינץ זאל בעפרייט ווערען, און דאס איז אזוי גוט ווי זיכער, ייעט דאס זיין ניט צוליעב דעם וויל ער איז א מיטגליעד פון קייזערליכען הויף, זאנדערן דערפאר, ווייל זיין טהאט האט אויסגעדריקט די שטימונג פון דעם גאנ־צען רוסישען פאלק, וועלכער איז שוין מייעד געווארען פון צו טראגען אויף זיך די ממשלה פון די ראספוטין'ס.